

A hadúri lobogókról

TÖRTÉNELEM

...Mindenek előtt magukról a hadúri lobogókról, illetve a zászlóháborúk Toronban és az Északi Szövetségben használatos eltérő dátumozásáról kell pár szót szólnunk.

Az igazat megvallva, a Zászlók eredete éppen úgy homályba vész, mint valós természetük és céljaik, s minden velük kapcsolatban tett kijelentést csakis fenntartásokkal lehet kezelni. A téma szakértője Mashgar városának jeles koponyája, Toddor Marvik, Krad papja. A későbbiekben az ő kutatásai alapján próbáljuk feltárni a lobogók titkait.

Mashgari Marvik A Zászlóháborúk ősokei és lefolyásuk című munkájában úgy véli, a lobogók – legalábbis az alapján, amit tudni vélünk róluk – akár Ynevel is egyidősek lehetnek, de legalábbis valószínűsíthető, hogy már az Első Világkorszakban jelen voltak a történelem színpadán. Ezek alapján feltételezhetjük, hogy már az ezt megelőző korokban is voltak zászlóháborúk. Erről bizonyosságot szerezni természetesen lehetetlen, s bővebb találgatásokba is csak az elfek és az aqirok vénjeinek kikérdezése után bocsátkozhatnánk, ami jelen körülmények között reménytelennek tűnik.

Marvik feltételezi, hogy a kyrek Calowynról való kivándorlásának is egy esetleges zászlóháború lehetett az egyik oka – legalábbis erre utal a Kyrantalla nevű mágikus ókyr költemény néhány versszaka, amely az egyik legfontosabb

korszakzáró ütközet, a Változás Mezejének Csatája leírásánál említ nagyhatalmú fekete lobogókat.

Ha ez igaz, akkor a zászlókat kultúrákon, téren és időn felül létező ereklyéknek kell tekintenünk, amelyek a világ alakításában és teremtőinek terveiben kiemelkedő fontosságú helyet foglalnak el – eképpen akár a világ sorsának alakításáért is felelősek. Mashgari Marvik odáig megy, hogy feltételezi, a mágikus selymek valaha, az idők hajnalán egyetlen zászlónak készültek, csupán később szabdalták őket színeik (vörös és fekete) alapján kilenc-kilenc darabra, a világ korszakainak száma szerint. Olyan átok lehet rajtuk, amely megtiltja a daraboknak, hogy valaha is egyesüljenek – erre talán csak a világ pusztulásának előestéjén kerülhet sor.

Bárhogy legyen is, jelen tudásunk alapján legfeljebb annyit mondhatunk, hogy megjelenésükkel a Hetedkor legpusztítóbb csatáinak kora érkezett el. Hordozóikat maguk választják, s úgy tűnik azok döntéseit is jelentékenyen befolyásolják. A két szín minden esetben egymással szemben álló gondolkodású és értékrendű kultúrák képviselői közül választ hordozókat – akik gyakorta még szövetségeseikkel sem értik meg magukat tökéletesen. Ez a tény (elég ha az elfekre és az ereniekre vagy az aqirokra és a toroniakra gondolunk) szintén arra enged következtetni, hogy az alkotók gondolkodásmódját nem

lehet egyértelműen párhuzamba állítani Ynev mai lakóinak elképzeléseivel. Mindenesetre a lobogók az idők folyamán szép lassan előkerültek, s minden jel arra mutat, hogy hamarosan ismét lángokba borítják Északföldét. Megjelenésükre nézve fényes, selyemhez hasonló anyagból készített – nem szőtt! – zászlók, méretük nem azonos és nem is állandó. Tapintásuk kellemes és sima, sem hideg, sem meleg. Láthatatlan, delejes hatalmuk kisugároz környezetükre, és könnyedén befolyásolja a bűvkörükben tartózkodókat. Méretük vélhetően összhangban van hordozójuk hatalmával, s – egyes beszámolók tanúsága szerint – a szemre láthatatlantól a vitorlányi méretűig terjedhet. Maguktól mozognak, lobogásuk titokzatos összhangban lehet pillanatnyi „hangulatukkal”. Mielőtt az általuk kirobbantott világégések ismertetésébe vágnánk, néhány szóban össze kell foglaljuk a szövetségi és a császári történések már említett eltérő dátumozását.

Míg az északi historikusok eddig tizennégy háborút írtak össze, addig ez a szám a toroni krónikákban mindössze nyolc. A különbséget abban kell keresnünk, hogy Toronban a háborús időszakokban a fejedelmeket minden esetben császári szolgálatba rendelik, s addig nem is bocsájtják az egymással hadakozó Nemes Házak rendelkezésére, amíg veszély fenyegetheti az országot. Így aztán az a helyzet áll elő, hogy míg a

szövetség a hadmozdulatok végeztével vagy a békekötések után lezártnak tekint egy háborút, addig a toroniak számára csupán akkor kezdődnek a békeidők, ha az orgyilkosok ismét a családok szolgálatába állhatnak. Ily módon előfordult, hogy bár a Szövetség lezártnak tekintett egy háborút, a toroniak továbbra is készültségben álltak, s két („szövetségi”) háború között csupán a hadmozdulatok felfüggesztéséről és ideiglenes békéről beszéltek...”

2008.04.19.

Szerző: Jan van den Boomen

Forrás: DV fórum, Ynev téma, 52

hozzászólás

Szerkesztette: Magyar Gergely

Ez a cikk megjelent a Fantasycentrum oldalon is.

A cikk - több apró kiegészítéssel - megjelent a Toron könyvben is (147-148. oldal), minden bizonnyal annak egy korai változatának tekinthető.